

Razmišljanje pastorja evangelijske cerkve Dobrega Pastirja dr. Daniela Brkiča ob letošnji ekumenski osmini za edinost kristjanov

Ekumenizem je več kot estrada

Poklicani smo k udejanjanju Kristusove molitve, »da bi bili vsi eno« (Jn 17,21), da bo lahko svet veroval, da je krščanska vera najlepša, ker imamo Boga za ljubečega Očeta. Samo ta lepota lahko reši svet. K temu nas je zbrala Gospodova desnica, ki blešči od slave moči Božje ljubezni (2 Mz 15,6), da bi kristjani tretjega tisočletja živeli Božji humanizem v brezbožni družbi.

Biti kristjan danes pomeni biti ekumenski kristjan v srcu. (Hans Küng), ne da bi pri tem zatajili svojo lastno veroizpovedno preteklost in ne da bi skazili boljšo ekumensko prihodnost. Kot zanesljivi indikator žive vere moramo biti jasen pokazatelj, da ekumenizem ni zgolj salonsko medijska ali akademsko kabinetska farsa, niti zrežirana estradna prireditev v glamurju, saj se takšna nevitnost slej ko prej izčrpa in nas osramoti. Vsi smo povabljeni k duhovnemu ekumenizmu, h globokemu spreobrnjenju srca k ljubezni do vseh, ker je na svetu veliko rimokatolikov, pravoslavnih in protestantov, a žal malo kristjanov. Božja ljubezen ustvarja edinost sredi raznolikosti, kajti Cerkev mora biti enotna, ne pa poenotena. (1 Kor 12,12) Model Kristusove Cerkve ni uniformiranost, ampak vzajemna edinost v spravljeni različnosti, da se je ne polasti monopolizacija enoumja.

Ne smem se zapirati vase, ampak iti drugemu naproti, kot nam vedno znova prihaja naproti Bog Oče. Zato je očenaš ekumenska molitev celokupne Cerkve in izpit moje vesti ter nujen poziv, da izstopim iz hladnega sveta sebičnega individualizma in tekmovalnosti v ljubezen, ki biva v občestvu skupnosti. Molitve očenaš se ni izmislil nihče, ampak prihaja iz Očetovega srca. Je molitev sinov in

hčera, ki živimo v družini Cerkve. Zaimek »naš« nas vključuje v občestvenost, saj je tudi sam Bog družina občestva svete Trojice - Oče, Sin in Sveti Duh. Bog Oče ni samo moj, ampak je naš, zato sta vsak predsodek in sodba glede drugih odveč. Bogu lahko rečem moj Oče, le če sprejemem, da je on naš Oče. Če imam Boga za Očeta, me Oče sprašuje po bratu in sestri, po bližnjem. Molitev očenaš je sinovska šele takrat, ko je bratska. Zajema cel globus. Vsi smo sinovi in hčere istega Očeta. Vera v Boga, ki je Oče, vrača človeku sočloveka, bratu sobrata, sestri pa sosestro, kajti bližnji je najkrajša pot do Boga. Tam, kjer sta ljubezen in prijateljstvo, tam je Bog.

Bog nas ljubi, če v to verjamemo ali pa ne!